

[Julin.]

tigede Medlemmer, og her er Forholdet det, at af Lærerforeningens 12 000 Medlemmer er der kun 6 068, der har afgivet deres Stemme, det vil sige, at 50 pCt. af Medlemmerne har afholdt sig fra at stemme, og af dem, der har stemt, har 4 612 eller 76 pCt. stemt for et fagligt Tilsyn, medens 1 456 eller 24 pCt. har stemt nej. Man vil altsaa se, at Ja-Stemmerne langt fra repræsenterer et Flertal af samtlige Medlemmer. Urafstemningen har tydelig vist, at Repræsentantskabsmødet, hvor der kun var een Lærer mod ca. 250, som kæmpede for Opretholdelsen af det gejstlige Tilsyn, ikke gav et virkelighedstro Billede af Medlemmernes Stilling til denne betydningsfulde Sag. Det er muligt, at Urafstemningen har været lagt uheldigt til Rette, saaledes som det fra flere Sider er gjort gældende, og at det er Grunden til, at saa stor en Procentdel af Medlemmerne overhovedet ikke har villet afgive deres Stemme. Som Forholdet nu ligger, kender man kun Halvdelen af Lærerforeningens Medlemmers Stilling til Tilsynet, og man maa da vel gaa ud fra, at Spørgsmaalet ikke er særligt brændende for den anden Halvdel. Een Ting er man ogsaa klar over, nemlig at der findes et betydeligt Antal Lærere, der ønsker, at der i Fremtidens Skoletilsyn maa blive bevaret en virkningsfuld Forbindelse mellem Skole og Kirke, saaledes at Præsten ogsaa i Fremtiden maa have lovfæstet Sæde i Skolens Tilsyn.

Der er imidlertid et andet Spørgsmaal i denne Sag, som i alt Fald efter min Opfattelse er af stor Interesse, nemlig: Hvorledes stiller Forældrene sig til Spørgsmaalet om en vedvarende Forbindelse mellem Skole og Kirke? Jeg er ikke i Tvivl om, at det store Flertal af Forældrene nærer et absolut Ønske om Opretholdelsen af denne Forbindelse, og de Indlæg, som er fremkommet i Debatten om denne Sag, har ogsaa afgjort givet Udtryk herfor. Jeg synes derfor ikke, at Forslaget til en ny Tilsynslov, som vi vel sagtens om kort Tid vil faa lagt paa Rigsdagens Bord, vil faa nogen særlig god, solid Grundvold, hvis det fremkommer i en Skikkelse, der opfylder de Krav, som Lærernes Repræsentantmøde godkendte. Jeg skal indrømme, at det vilde være rart, om vi snart kunde faa Ro om denne Sag. Vil Lærerne have et fagligt Tilsyn, saa lad dem faa det, men hvorfor skulde man i den Grad bryde den gode og sikkert betydningsfulde Forbindelse mellem Skole og Kirke? Jeg finder det baade naturligt og rigtigt, at Kirken gennem sine

særlige Repræsentanter fortsat har Indseende med Religionsundervisningen i Skolen. Der er her et Baand, som man skal betænke sig to Gange paa at hugge i Stykker. Det vil være af den største Betydning, at Skolen ogsaa i Fremtiden har den kristelige Menigheds Tillid, og jeg tillader mig derfor at henstille til den højtærede Undervisningsminister, at han farer med Lempe i denne Sag.

Maa jeg saa til sidst omtale et Forhold, som det ærede Medlem Hr. Slesbager i en god og kraftig Tale protesterede imod, da han forleden havde Ordet her. Det er den Beslutning, som Flertallet af Esbjerg Byraad har taget angaaende det kommunale Arbejde i Byen. Jeg skal ikke, hvor fristende det end kunde være, komme nærmere ind paa en Omtale af denne Sag, da det ærede Medlem Hr. Slesbager saa udførlig har omtalt den. Jeg ønsker kun at understrege, at der jo ikke lægges Skjul paa, at det, man ønsker, er at lukke Medlemmerne af Kristeligt dansk Fællesforbund ude fra Deltagelse i Kommunens Arbejde. Det kan vel nok betegnes som et stift Stykke, at de Borgere, der saa vidt mig bekendt ikke forbigaas, naar Talen er om at opkræve Skat til Kommunen, skal lukkes ude fra det Arbejde, som Kommunen iværksætter og skal betale. Den skandaløse Adfærd, som Flertallet i Esbjerg Byraad her har udvist, taler sit tydelige Sprog om, at der i allerhøjeste Grad er Brug for en Lovgivning, der sikrer Borgerne deres grundlovs-mæssige Ret til Erhverv og Arbejde. Jeg henstiller til den højtærede Regering, at den snarest muligt trækker Lovforslaget om Ophævelse af Værn for Erhvervs- og Arbejdsfrihed tilbage. Det vilde være af den allerstørste Betydning for hele vort Folkesamfund, om samtlige Partier paa Rigsdagen kunde enes om at udbygge denne Frihedslovgivning.

Vilhelm Rasmussen: De Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Julin nu fremsatte angaaende Afstemningen i Danmarks Lærerforening, forekommer mig at være et Vidnesbyrd om, at en Afstemning i høj Grad kan fortolkes, og at der ogsaa kan fremsættes meget mærkværdige Fortolkninger af en Afstemning. Jeg for mit Vedkommende vilde være mere tilbøjelig til at mene, at de ca. 50 pCt. Lærere, der ikke har stemt, derved har tilkendegivet, at de ikke tillægger det gejstlige Tilsyn i Skolen nogen nævneværdig Værdi. Men da hele denne Sag jo inden ret længe kommer til Forhandling i